

Ἡ ἐν Λονδίνῳ ἐταιρεία πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν.—Ἡ ἐν Λονδίνῳ ἐπ' αἰσίοις ἰδρυθεῖσα ἐταιρεία πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν ἐξέδοτο καὶ τὸ 6^{ον} τεῦχος τοῦ κ. τόμου τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἐκδιδομένου περιοδικοῦ. Ἐν τῷ ἐκδοθέντι τεύχει περιλαμβάνονται αἱ ἑξῆς σπουδαῖαι διζτρίβαι 1) τοῦ κ. Κρόλου Νιούτω «περὶ τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς Περθένου τοῦ παρὰ τὸ Βαρθάκειον εὑρεθέντος». 2) τοῦ καθηγητοῦ κ. Ζέβδ «περὶ τοῦ Ὀμητικοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰλίου». 3) τοῦ κ. Ῥάμσεϋ «συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Μεσημερινῆς Αἰολίδος». 4) τοῦ κ. Μούραϋ «προτομή Περσέως». 5) τοῦ κ. Σμιθ «κύλιξ ἔχουσα ἄθλους τοῦ Θησέως». 6) τοῦ κ. Γρίνβελ, ἀνκθηματικὰ ὄπλα». 7) τοῦ κ. Φέργουστον «περὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανδροσείου». 8) τοῦ κ. Γάρδνερ «Διάφορα εἶδη ἑλληνικῶν πλοίων». 9) τοῦ κ. Χίλς «ἐπιγραφή ἐκ Κανταβριγίας». 10) τοῦ κ. Ῥόβερτς «ἐπιγραφὴ ἐκ Δωδώνης». 11) τοῦ κ. Σλίμαν «ἀνκσκαφαὶ ἐν τῇ βοιωτικῇ Ὀρχομενῷ». 12) τοῦ κ. Μαχάφρυ «περὶ τῆς ἀθηναικότητος τῆς Ὀλυμπιακῆς χρονολογίας». 13) τοῦ κ. Βερχάλλ «περὶ Ἰωνικῶν στοιχείων ἐν τῇ Ἀττικῇ τραγωδίᾳ». Ἐτι δὲ τοῦ κ. Μάγερς «περὶ πεντάθλου», τοῦ κ. Ῥάμσεϋ «περὶ τινος ἐπιγραφῆς ἐκ Παμφυλίας», τοῦ κ. Σμιθ «περὶ ἐπιγραφῶν δύο ἀγγείων», τοῦ κ. Μούραϋ «περὶ τῆς αἰγυνητικῆς γλυπτικῆς», τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Αἰγύπτου ἀπὸ ἑκείτου ἢ Δωδώνης. Τὸ τεῦχος τοῦτο συνοδεύουσιν ἐν ἰδιαιτέρῳ παραρτήματι ἑξ πολυτελέστατα εἰργασμένοι πίνακες.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογία. Ὁ Γερμανὸς ἱστορικὸς Μόμμσεν ἐν προσφάτῳ αὐτοῦ πραγματείᾳ δημοσιευθείσῃ ἐν τῷ περιοδικῷ Hermes ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ῥωμύλου οὐδέποτε ὑπῆρξεν. Ὁ σοφὸς καθηγητὴς σπουδάζει τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ Ῥώμου μύθου, ἀκολουθεῖ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ καὶ ὀρίζει ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ μῦθος τῶν δύο διδύμων ἤρξατο διζδιδόμενος καὶ πιττευόμενος.

— Ὁ οἶκος Hachette ἐν Παρισίῳ ἤρξατο πρό τινων μηνῶν τῆς ἐκδόσεως σπουδαίας συγγραφῆς, τῆς Ἱστορίας τῆς τέχνης ἐν τῇ ἀρχαιότητι συντασσομένης ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Perrot, καθηγητοῦ τῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῇ φιλολογικῇ σχολῇ (faculté des lettres) τῶν Παρισίων καὶ Κρόλου Chiriez, ἀρχιτέκτονος γνωστοῦ εἰς τὸν ἀρχαιολογικὸν κόσμον διὰ τῆς συγγραφῆς αὐτοῦ, «Κριτικῆς Ἱστορίας τῶν ἀρχῶν καὶ τῆς μορφώσεως τῶν ἑλληνικῶν ῥυθμῶν», ἥτις ἐστέφθη ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου. Τὸ σπουδαῖον τοῦτο σύγγραμμα, περιλαμβάνον περὶ τῆς ἐξακισχιλίας εἰκόνας ἔργων τῆς ἀρχαίας τέχνης, ἐκδίδεται κατὰ φυλλάδια ἐκ 16 σελίδων εἰς 8ον μέγεθος.

(περὶ τὰ 300 ἐν ὧ) δημοσιευόμενα καὶ ἐβδομαχὰ καὶ τιμώμενα ἡμίσεος φράγκου.

— Κατὰ τὸ 1880 ἐν τοῖς Πρωσικοῖς πανεπιστημίαις ἐφοίτησαν 12, 316 φοιτηταί. Ἐξητάσθησαν δὲ καὶ ἑλκδον διδασκαρικὰ διπλώματα 566 ἐν συνόλῳ.

— Ὁ Μουράτ ἐρέντης πρέσβης τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἐν Βελγίῳ, τῶν ἀρχιμικτικῶν ἔργων τοῦ ὁποῦ τὴν προσεχῇ ἐκδοσιν ἀνηγγείλαμεν ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ ἀπεβίωσεν ἐσχάτως ἐν ἀκραιολότητὶ ἡλικίᾳ.

— Προσεχῶς θέλουσιν ἐκδοθῇ λατινικαὶ ποιήσεις μετ' Ἰταλικῆς μεταφράσεως τοῦ πάπα Λέοντος Γ'. τοῦ νῦν παντίφηκος.

— Τὸν προσεχῇ μῆνα ἀρχεσται ἡ ἐκτύπωσις τῶν κατακλόγων τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Βατικανοῦ.

— Τῷ 1882 θέλει ἐορτασθῇ μεγυλοπρεπῶς ἐν Δρέσδῃ ἡ ἐκατονταετηρίς τοῦ Φρειδερίκου Φροέβελ τοῦ ἱδρυτοῦ καὶ ἐφευρετοῦ τῆς Φροβελιανῆς μεθόδου τῆς διδασκαλίας τῶν νηπίων.

* *

*

Καλαὶ τέχναι. — Ἀντικείμενον τοῦ ἐν Παισιόις ἐφετεινοῦ γραφικοῦ διαγωνισμοῦ τοῦ ἐπιλεγομένου τῆς Ῥώμης, καθότι ὁ βραβευόμενος ἀποστέλλεσται εἰς Ῥώμην πρὸς συμπλήρωσιν τῶν καλλιτεχνικῶν αὐτοῦ σπουδῶν εἶχεν ὀρισθῇ ἡ μῆσις τοῦ Ἀχιλλέως κατὰ τὸ Α τῆς Ἰλιάδος. Τοῖς διαγωνιζομένοις δ' ὑποψηφίοις ὑπεβλήθησαν ἰδίᾳ οἱ ἑξῆς στίχοι τῆς ἐν λόγῳ ῥαψωδίας (188—200).

Ὡς φάτο Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δὲ οἱ ἦτορ
στήθεσιν λαίοισι δινάδιχα μυρμήριζεν

ἡ ἔγε φάσγανον βῆν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην εὐαχίζοι
ἦε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.

Εἶος δ' ταῦθ' ὄρμικνε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
ἔλκετο δ' ἐκ καλοῦ μέγα ἔκφορ, ἦλθε δ' Ἀθήνη
οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε,
στῇ δ' ὀπισθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,
οἷω ραινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὤρετο.

Θάμβησεν δ' Ἀχιλλεύς, μετὰ δ' ἐτράπετ' αὐτίκα δ' ἔγνω
Πάλλὰ δ' Ἀθηναίην· δεινῷ δὲ οἱ ὅσσε φάενθεν.

Δέκα διηγωνίσθησαν, ἐκρίθη δ' ἀνώτερον τὸ ἔργον τοῦ κ. Παύλου Ἐδουάρδου Φουρνιέ, ὅστις καὶ ἔλαβε τὸ βραβεῖον.

Τοῦ δὲ διαγωνισμοῦ τῆς γλυπτικῆς ἀντικείμενον ἐδόθη αὐτῷ Τυρταῖος ἄδων πρὸ τῶν Λακεδαιμονίων τοὺς ἀναπαίττους αὐτοῦ. Ἡ δ' ὑπόθεσις ἐλήφθη ἐκ τοῦ Πυρραίου ἐν Μεσσηνιακοῖς βιβλίῳ Δ'. ιε' 3. «Ἐγένετο

δὲ καὶ Λακεδαιμονίοις μάντευμα ἐκ Δελφῶν, τὸν Ἀθηναῖον ἐπ' ἄγεσθαι σύμβουλον. Ἀποστέλλουσιν οὖν παρὰ τοὺς Ἀθηναίους τὸν τε χρησμὸν ἀπαγγελοῦντας, καὶ ἄνδρες αἰτοῦντας παραινέσονται ὅτι χρὴ σφίτιν. Ἀθηναῖοι δὲ οὐδέτερον θέλοντες, οὔτε Λακεδαιμονίους ἄνευ μεγάλων κινδύνων προσλαβεῖν μοῖραν τῶν ἐν Πελοποννήσῳ τὴν ἀρίστην, οὐδὲ αὐτοὶ παρakoῦσαι τοῦ Θεοῦ, πρὸς ταῦτα ἐξευρίσκουσι. Καὶ ἦν γὰρ Τυρταῖος διδάσκαλος γραμμάτων, νοῦν τε ἥκιστα ἔχει δοκῶν, καὶ τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν χωλός· τοῦτον ἀποστέλλουσιν εἰς Σπάρτην. Ὁ δὲ ἀρικόμενος, ἰδίᾳ τε τοῖς ἐν τέλει, καὶ συνάγων ὁπόσους τύχη, καὶ ἐλεγεία καὶ τὰ ἔπη σφίσι τὰ ἀνάγκιστα ἤδεν. . . . Λακεδαιμονίους δ' οὕτως ἐπήγειρεν».

* *

Ἀπογραφὴ. — Ὁ ὅλος πληθυσμός τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Οὐαλλίας ἀνῆλθε κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογράμην εἰς 25,958,286 καὶ παρουσιάζει αὐξήσιν ἀπὸ τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς τῆς γενομένης κατὰ τὸ 1871 3,256,020 ψυχῶν. Ὁ ἀριθμός τῶν γεννήσεων κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ὑπερέβη τὸν ἀριθμὸν τῶν γεννήσεων τῆς προηγούμενης δεκαετίας κατὰ 26,774· ὁ δὲ ἀριθμός τῶν θανάτων ἡλαττώθη ἐπαισθητῶς. Τὸ Λονδίνον κατοικεῖται σήμερον ὑπὸ 3,814,571 κατοίκων ἤτοι 560,316 ἐπὶ πλέον τοῦ 1871. Ὁ πληθυσμός ἀπεναντίας τοῦ Ἀστεὸς τοῦ Λονδίνου (the City) ἡλαττώθη ἀπὸ τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς κατὰ 24,414 ψυχάς. Σήμερον εἰς τὸ Ἀστὺ κατοικοῦσι διανυκτερεύοντες 50,526 ἄτομα ἐξ ὧν 25,085 ἄνδρες καὶ 25,441 γυναῖκες. Κατὰ τὸ διάστημα ὅμως τῆς ἡμέρας διαμένουσιν ἐν τῷ Ἀστει 260,670 ἄτομα ἐξ ὧν 195,287 ἄνδρες, 44,095 γυναῖκες καὶ 21,288 παιδία.

— Κατὰ τὴν ἐπίσημον γενομένην ἀπογραφὴν τὸ διαμέρισμα Ἀρτς κατοικεῖται ὑπὸ 35,317 ψυχῶν. Ἐκ τούτων κατοικοῦσι τὸ τμήμα Βρύσσεως 8931, τὸ τμήμα Κάτω Ραδοβίζιου 2872, τὸ τμήμα ἄνω Ραδοβίζιου 2813, καὶ τὸ τμήμα Τζουμέρκων 16562. Ἡ πόλις Ἀρτς ἔχει 4990 κατοίκους, ἐξ ὧν Χριστιανοὶ μὲν 4328, Ἰσραηλῖται 617 καὶ Ὀθωμανοὶ 45.

— Τὸ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως Γαλλικὸν ὑπουργεῖον ἐδημοσίευσε τὴν στατιστικὴν τῶν ἐν Γαλλίᾳ σχολικῶν ταμειωτηρίων κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1881. Τὰ ταμειωτήρια συνεπροσῶντο κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς 14,372· ἠύξησαν δηλ. ἀπὸ τοῦ 1877 καθ' ἑξ' ἑκατόμβας. Τὰ ἐν αὐτοῖς κατατεθέντα πρὸς ἀνήρχοντο εἰς 6,403,773 φράγκα ἐνῶ τῷ 1877 ἀνῆρχοντο εἰς 2,964,352.

* *

Διὰφορα. — Ἡ ἀγγλικὴ ἀπτυνομία ἔχει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς 10,943 ἄτομα ἐξ ὧν 9,393 εἰναι οἱ κυρίως ἀπτυνομικοὶ κλητῆρες. Κατὰ τὸ 1880 24,945 νέαι οἰκίαι κατεσκευάσθησαν, νέαι δὲ ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι

ἀνεώχθησαν μήκους 115 χιλιομέτρων. Καθ' ὅλον τὸ ἔτος συνελήφθησαν 79,490 ἄτομα ἐξ ὧν 53,099 κατεδικάσθησαν. 28,915 οἰκίαι εὐρέθησαν ἀνοικταὶ ὑπὸ τῆς ἀτυνομίας τὴν νύκτα· αἱ δ' ἐν αὐταῖς γινόμεναι κλοπαὶ ἀνέρχονται εἰς 2,789. 29,868 μέθοδοι ἐφυλακίσθησαν. 10,860 παιδία ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ 3,338 ἄτομα ἐδηλώθησαν ὡς ἀπολεσθέντα· ἐκ τούτων 15 παιδία καὶ 115 ἄτομα οὐδαμῶς ἀνευρέθησαν. Πλὴν τούτων 47 εὐρεθέντων πτωμάτων δὲν ἐγνώσθη ἡ τρυτότης. Εἰς τὸ γράφειον τῶν ἀνευρισκομένων πραγμάτων κατετέθησαν ἀντικείμενα ἀξίας 550,000 φράγκων. Τὸ σύνολον δὲ τῶν κλαπείσων ποσοτήτων ἀνέρχεται εἰς 3,242, 175 φράγκων, ἐξ ὧν ἡ ἀτυνομία ἀνεῦρε 947,025 φρ. Εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ Λονδίνου ἐφονεύθησαν καθ' ὅλον τὸ ἔτος 137 πρόσωπα, 3,339 δ' ἐπληρώθησαν ἢ ἐφονεύθησαν συνεπεῖς ἀτυχημάτων ἐξ ἀμαξῶν καὶ λεωφορείων. Τέλος συνελήφθησαν 6,597 νεκνίδες, αἵτινες δι' ἀσέμνου διχγωγῆς πρηνόχλουν τοὺς διαβάτας.

— Τὸ ἀγγλικὸν ταχυδρομεῖον ἐξέδοτο τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ ἔκθεσιν ἐξ ἧς ἀποσπῶμεν τὰ ἐξῆς. Κατὰ τὸ 1880 διανεμήθησαν καθ' ἅπαν τὸ Βρετανικὸν κράτος 1,176,423,600 ἐπιστολαὶ, 122,884,000 ἐπιστολικά δελτάρια, 248,881,600 δέματα καὶ 133,796,100 ἐφημερίδες. Πλὴν τούτων παρεδόθησαν εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα πρὸς ἀποστολὴν πτηνὰ ἐν κλωβοῖς, βάρβαχοι ζῶντες, μύες ζῶντες καὶ νεκροὶ, ἰχθύες, ἀλλάντες, ἀφρόγαλα καὶ ζακχαρωτά, ἅτινα καίτοι μὴ δυνάμενα νὰ κυκλοφορήσωσιν, ἐγένοντο ὅμως δεκτὰ πληρωθέντος τοῦ νομίμου τέλους εἴτε ὑπὸ δευτερευόντων γραφείων εἴτε ὑπ' εὐθύνην τῶν ἀποστολέων. 27,000 ἐπιστολῶν περιέχουσαι ἐν συνόλῳ 125,000 φράγκων ἐρρίφθησαν εἰς τὰ γραμμικοκλιωτικά ἄνευ διευθύνσεως καὶ ἄνευ ἐπιγραφῆς· μία μάλιστα τούτων ἀνεπίγραφος περιεῖχε χαρτονόμισμα 2500 φρ. τοῦ ὁποίου ὁ κάτοχος εἰσέτι δὲν παρουσιάσθη, καίτοι ἐγένοντο αἱ δέουσαι διχτυπώσεις. Τὴν ἐβδομάδα τῶν Χριστουγέννων 11,500,000 ἐπιστολῶν πλεον τοῦ συνήθους ἐκυκλοφόρησαν διὰ τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων. Αἱ ἐπὶ συστάσει ἐπιστολαὶ ἀνῆλθον εἰς τέσσαρας τόννους καὶ πρέσχον εἰς τὸ κράτος 1,460,000 φρ. Τὰ τηλεγραφήματα πρέσχον εἰσόδημα 649,174,125 φράγκων· οἱ τηλεγραφικοὶ καὶ ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι εἶναι 47,000 ἐξ ὧν 2,000 γυναῖκες, εἰς τούτους δ' εἶναι ἀνατεθειμένη καὶ ἡ διεύθυνσις τῶν παρὰ τοῖς ταχυδρομείοις ἐγκατεστημένων ταχυδρομικῶν ταμιευτηρίων ἅτινα εἰσέπραξαν παρὰ 2,185,000 κατὰθετῶν 743,615,925 φράγκων.

— Κατὰ τὸ 1879 ἀπεστάλησαν διὰ τῶν διχφύρων ταχυδρομείων τῆς Εὐρώπης πέντε δισεκατομμύρια καὶ ὀκτακόσια δεκαπέντε ἑκατομμύρια ἐπιστολῶν, ἐφημερίδων καὶ ἐντύπων. Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ ἐπιστολικά δελτάρια εἶναι τὸ 66 ⁰/₁₀ τοῦ συνόλου, αἱ δ' ἐφημερίδες καὶ τὰ ἐντυπα τὰ 34 ⁰/₁₀. Ἡ Ἀγγλίς εἶναι ἡ πρώτη ἐν τῷ πίνακι. Κατόπιν ἔρχονται ἡ Γερμανία, ἡ

Γαλλία, ἡ Αὐστρουγγαρία, ἡ Ἰταλία, ἡ Ρωσία, τὸ Βέλγιον, ἡ Ἑλβετία, ἡ Ὀλλανδία κτλ. Τελευταία ἔρχεται ἡ Βουλγαρία. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἕκαστος κάτοικος γράφει κατὰ μέσον ὅρον μίαν ἐπιστολὴν ἢ ἐπιστολικὸν δελτάριον ἀνὰ δέκα ἡμέρας, ἐν Ἑλβετίᾳ ἀνὰ δεκατέσσαρας ἡμέρας καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τοῦ Ρουμούνου ὅστις γράφει μίαν ἐπιστολὴν κατ' ἔτος.

— Ἐν Ἀγγλίᾳ εἰσάγονται ὅστροι ἐξ Ἀμερικῆς. Κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1880 μέχρι τοῦ Μαΐου 1881 διάστημα, ἐποχὴν τῶν ὁσπρέων τούτων, εἰσῆχθησαν εἰς Λίβερπούλ 70,815 βρέλια ἀμερικανικῶν ὁσπρέων. Ὑπολογιζομένου ὅτι ἕκαστον βρέλιον περιέχει 1500 ὁστρεα, ἔχομεν ἐν συνόλῳ ὁστρεα εἰσυχθέντα 106,222,500. Σημειωτέον δ' ὅτι ἕνεκα τῆς δριμύτητος τοῦ χειμῶνος ἡ εἰσαγωγὴ ἦν ἐλάττων.

— Τὸ ἀγγλικὸν Ἀθηναίων δημοσιεύει ἐπιστολὴν μακρὰν ἰδιοτρόπου Ἀγγλου τοῦ Οὐίλλιαμ. Θόμς ὅστις ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη κατέγεινεν ὅπως μελέτησῃ τὸ ζήτημα τῶν ἑκατονταετῶν. Μετ' ἐπισταμένους μελέτας καὶ δαπάνην ἱκανὴν χρημάτων ὁ κ. Θόμς ἐπίσθη ὅτι οἱ λεγόμενοι ἑκατονταετεῖς εἶναι πάντες ἰδανικοί. Ὁ μὲν τούτων ἐξελήφθη ἀντὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πρεσβυτέρου κατὰ εἴκοσιν ἔτη· ὁ δὲ ἐκ φιλαρεσκείας συνήθους παρὰ τοῖς γέρονσιν ἐπέτρεπε νὰ τὸν θεωρῶσι πρεσβύτερον τῆς πραγματικότητος καὶ οὕτω καθεξῆς. Παρ' ἡμῖν συνεχῶς φέρονται ἐν τοῖς δελτίοις τῶν ἀποδιώσεων ἑκατονταετεῖς, τελευταίως δ' ἔσχομεν καὶ ἐν ἡ δύο παρδειγμὰ καὶ ὑπερεκατονταετῶν. Ἄν μετχειρισθῶμεν τὴν μέθοδον τοῦ κ. Θόμς καὶ ἀναλογισθῶμεν τὴν παντελῆ ἑλλειψιν παρ' ἡμῖν ληξιαρχικῶν βιβλίων πρέπει μετὰ δυσκολίας νὰ παραδεχώμεθα τὴν ἀναγκασμένην ταύτην ἡλικίαν.

— Ἐν Νέᾳ Ὠρκῇ συνέστη ἐταιρία σκοποῦσα τὴν βελτίωσιν τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Ἐν τῇ γενικῇ συνελεύσει τῆς ἐταιρίας ταύτης ἐψηφίσθη αἵτησις πρὸς τὴν κυβερνήτην ὅπως συσταθῇ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ, ἥτις θέλει ἐξετάζει πάντα τὰ συνοικέσια ὑπὸ τε φυσικὴν καὶ ἠθικὴν ἑποψιν τῶν συμβαλλομένων προσώπων.

— Ὁ φωτισμὸς τῶν ὁδῶν τῶν Παρισίων στοιχίζει 4,240,000 φράγκων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναπτομένων φανῶν ἀνέρχεται εἰς 38,400 ἐξ ὧν 4,000 σβύνονται τὸ μεσονύκτιον, ὥστε 34,400 καίονται μέχρι πρωίας. Ὁ μακρότερος φωτισμὸς διαρκεῖ ὥρας δεκατέσσαρας καὶ ἡμίσειαν, καὶ εἶναι ὁ κατὰ τῆς νύκτας μεταξὺ τῆς 23 καὶ 26 Δεκεμβρίου, ὅποτε οἱ φανοὶ ἀνάπτονται τὴν 5,15 μ. μ. καὶ σβύνονται τὴν 7,15 τῆς πρωίας. Ἀπὸ τῆς 15 μέχρι τῆς 26 Ἰουνίου εἶναι ὁ βραχύτερος φωτισμὸς ὅποτε οἱ φανοὶ ἀνάπτονται τὴν 9,25 τῆς ἑσπέρας καὶ σβύνονται τὴν 2 ὥραν τῆς πρωίας ἥτοι ἐν συνόλῳ ὥρας 5,25. Πλὴν τῶν φανῶν τοῦ φωταερίου ὑπάρχουσιν ἐν ταῖς παλαιαῖς συνοικίαις καὶ 752 φανοὶ ἐλαίου, δι' οὓς δαπανῶνται ἑτησίως 22,500 φράγκων.